[84]

ध्तस्थाने, पायकाधारे फलकेच । अचस्य रथचक मुखस्थानस्थेव वाटः । मञ्जभूमी तत्र हि रथचक्रमुख-पांशस्ट्रभूपांभुसन्यात् तत्मद्यस्तम् ।

श्रास्तिविद् ति े अर्चा पाश्यक्तीडां व्यवहारं वा वेति विद-किए। अर्चविद्याभित्ते व्यवहाराभित्ते च अर्चविस्नादया ऽप्यत्र। स्त्रियाम् अर्चविस्ती।

श्रचिद्या स्ती ६त०। पायकादिद्यू तिवद्यायाम्।
श्रचहत्त न० असं राश्चिक रूपं वृत्तं वेष्टनाकारं कोण
श्रद्धं चेत्रम्। राश्चिक रूपं वृत्तं वेष्टनाकारं कोण
श्रद्धं चेत्रम्। राश्चिक रूपे वृत्तचेते। असे पायक
कोडायां वृतः व्याप्टनः ७त०। पायक कीडासको "यदस्यवृत्तमन्त दत्तं न एतिहितं स्त्रीतः। द्यू तक्षीडाकु पर्व।
श्रद्धाप्ती एड ए० असेषु तत्कीडायां श्रीण्डः प्रवीणः ७त०।
श्रद्धाप्त न० अस्य जपमालायाः सूत्रम्। जपमानास्य
साधने सूत्रे "सासमूत्रक सण्डल्रिति" प्रराणम्।
श्रद्धाप्रकी स्तर्भ न० अस्य रथना भिन्ने त्याप्यनदं की जकम्।

६त०। चन्ननाभिक्तेत्राचुत्रीते कीलके। श्रद्धानह् म० असे चक्रे आनस्त्रते बध्यते आ । नह-किए। चल्रसंबद्धे काष्टमेरे। "अचानहो नह्यतनीत मौम्या" इति वेदः। [कोघेच। न ब ब । चमाण् चे लि । श्राचान्ति स्ती॰ जम-त्तिन् विरोध्यर्थे न०त०। रेष्णीयां, श्राचारलवण ति॰ चारेण उपरकत्तिकवा निवृत्तं अण् चारं क्रिसमं चवणं न०त०। खर्कात्रमजवणे "सन्य-द्मानि पयः सोमोनांसं यज्ञानुपाक्तम् । अत्वारलवणक्र-नेति' मनु:। "चतुर्यकालमञ्जीयाद्चारत्तवणं तथेति" मतः अचारसवणमङ्गिमखवणमितिप्रायः रघुः । चार-स्ववणिषद्भे चैन्यवसवणे न०। "मैतस्वां रात्रावद्म पचेयुस्तिरातमचारकवणाद्याधिनः सुद्दीद्यरातं महा-गुरुजिति, आसनायनग्टह्मम्। अधारतस्यं सार-स्टितिकादि - क्रतलवणाभिन्नं सैन्द्रवं सन्धारि चेति ग्र० रघुः। "गोचीरं गोष्टतश्चैव धान्यसङ्गास्तिलायवाः । सासद्रं मैन्द्राञ्चेत अज्ञारलायां खृतस्ं दति खृत्युक्ते गेष्टतादि-द्रव्यगगे च ।

श्राचावपन न० श्रकान् पाशकान् श्रावपति खिपत्यक्तिन्

श्राचावपी क्ती ६०त० । जपनाधन-कद्राज्यवीजावजी जपमानायाम् "रचावनी मिनाचावली कर्यहेनो द्वन्ती" तिकाद०।
श्राचावपि त्रि० श्रकान् पाशकान् श्रावपति चिपति श्रावप-यथ् उप०म० । द्युतकारके, तदध्यचे च ।

श्रचि न० अञ्चते विषयान् अग्र-किसि । नेते, इन्ट्रियमध्ये तस्वैव विषयदेशं प्राप्य विषयदाः इकलं सञ्जवादिसस्मातमन्ये -षान्तु सबेमते न तथात्वमतोऽस्य विषयव्यापकता । एतदन्त बद्धत्रीहेः खाङ्गपरत्वे षजन्तता पद्माचः पद्माची, अखाङ्ग-परते अजनता दीर्घाचा वेख्यष्टः, अव्ययीभावे अजनता प्रत्यचं समचिमत्यादि तत्युक्षे ऽखाङ्गपरत्वेऽजन्तता गवाचः। द्भदञ्च गर्व्हादिषु वाह्रेप्रान्द्रियसाह्यविशेषगुणेषु मध्ये रूपस्वेन पास्कतया तैजसं नेत्रगोखकेऽधिष्टितं किञ्चित् वस्तु । तैजसत्याञ्चास्य स्त्रर्थादिकिरणवदाश्चदूरपर्यं ना-सुधावनमागमनञ्च। तच्च परमागुत्रस्थिमिति नैयायि-इयः तद्पेचया स्यूलिमिति सांस्थादयः। उभयमते-ऽपि न तस्य प्रत्यचयोग्यता । तदाधारगोचने दे वाह्ये कान्तरिष च चलारि को थवत् पटलानि_, मांसादयः पञ्चांशाः, पच्यादीनि पञ्च मर्ज्जानि षट् सन्धयस सन्ति। तिहरसं यया "विद्याद्द्याङ्गुलवां कुल्यं साङ्गुशेदरमियतम् । द्रप्रद्रुलं सर्वतः सार्ष्टं भिषम्बयनतुद्बुदस् ॥ सुवृत्तं गोस्तनाकारं मर्व्वभूतगुर्णोद्भवम्। पर्वं भुवो, ऽग्नितो, रक्तं, वातात् कर्णं, मितं जनात् ॥ आकाशादमुमार्गाच जायने नेत्रवुद्बुहे । दृष्टिञ्चाल तथा वच्छे यथावादीदिशारदः॥ नेत्रायामित-भागन्त क्षण्यमण्डनस्यते । क्षणात् सप्तमसिच्छनि दृष्टिं दृष्टिविशारदाः ॥ मग्डलानि च मर्लीय पटलानि च खोचने । यथाक्रमं विजानीयात् पञ्च षट्च षडेव च ॥ पच्चावताश्वेतक्षणादृष्टीनां (५) मण्डलानि हा। अनुपूर्व्व न्तु तन्मध्याञ्चलारोऽन्ये यथोत्तरम् ॥ पच्चावतागतः सन्धिवता ग्रुक्तगतोऽपरः । ग्रुक्तकण्यगतस्त्नन्यः क्रब्णदृष्टिगतोऽपरः ॥ ततः सनीनकगतः षष्टचापाङ्गगः स्मृतः । हे वर्लेयटचे विद्याचलाय न्यानि चाचि । जायते तिमिरं येषु व्याधिः परमदारणः । तेजोज बान्तितं वाह्यं तेषन्यत् पिशितास्त्रितम् ॥ मेदस्तृतीयं घटलमास्त्रितन्त्वचि चापरम् । पञ्चमां प्रसमं दृष्टेक्तेषां बाह्यत्विष्यते इति गुन्तते ॥

श्रीचिक ए॰ अचाय चक्रावयवाय हितस् ठन्। रञ्जनहुमें (चातहच)। [तारायाञ्च। श्रीचिकूटक न॰ अच्छाः कूट हव कन्। नेत्रगोवके नेत्र- चित्रगत ति॰ अच्छा गतः सर्वे हाभावनावधादच्यसचि- क्रष्टोऽपि उपस्थित हव। हेथ्ये धतौ नेत्रगोचरे च। "व्ययि किर्वाचिगते नयनैस्तिमिरिति नै॰। [तुल्यलम्। श्रीचितर न॰ अचीव तरित तु—अच्। जर्जे निर्मावताच्नेत श्रीचिस् स्त्री अच्छाः भूविषयः। चचुगीचरे प्रत्यचे, सत्ते